

obilica zapadlega snega. Ranjence so razporedili v zavetje le po hišah, jih preskrbeli z zavojnim materialom in domačim dali navodila, kako naj jih negujejo. Obenem so jim zagrozili, da nikomur ne izdajo, da so pri njih ranjenci. Tako opisujejo zdravstveni delavci tamkajšnjo situacijo in tako je preživljala pohod XIV. divizije tudi Lili.

Lili – Partizanska bolničarka.

V brigado je prišla iz taborišča na Rabu z Rabsko brigado v Šerčerjevo in prek Bele krajine na Štajersko. Z nadčloveškimi naporji se je prebila od Sotle, prek Bohorja in strmine Paškega Kozjaka, Graške gore in moziških planin. Na obrobju Pohorja je bila ranjena v ramo. V najtežjih pogojih je delala kot bolničarka in tudi kot instrumentarka v kirurški ekipi 4. operativne cone NOV in pri kirurgu Kukovcu. Tudi pred prihodom v rabsko taborišče je bila njena življenjska pot polna bridkosti.

Rojena je bila 7. 11. 1926 v Sarajevu. Ko je imela 14 let, ji je umrla mati. Očeta so okupatorji odpeljali v ujetništvo, brata pa ustrelili. Po vojni je končala gimnazijo in se l. 1954 vpisala na Medicinsko fakulteto v Ljubljani. Promovirala je l. 1961. Po specializaciji rentgenologije se je zaposlila v bolnišnici dr. Petra Držaja v Ljubljani. Zaposleni v bolnišnici so z njo vedno odlično sodelovali. Trudila se je za vse bolnike, še posebno kadar so prišli po pomoč borci NOV. Imela je široko medicinsko znanje in njena mnjenja so bila vedno jasna.

Zasluženi pokoj je mirno preživljala s svojim soprogom in uživala v skrbi in ljubezni do sina in njegove družine. Iskreno se ji zahvaljujemo za vse, kar je dobrega storila za slovenski narod. Slava njenemu spominu.

V SPOMIN DR. ZLATI VAŠTE-UISENJAK

Ljerka Glonar

Vsakokrat, ko vidim skupine krvodajalcev, kako prihajajo na odvzem, se je moram spomniti. Nasmejana in ljubezniva med tistimi, ki so prišli dajat kri, pove kakšno šaljivo, se pogovarja z organizatorji, gospodi in gospodi, pogovor pa se zaključi ob kavici v njeni sobi. Včasih bi se bilo treba kar postaviti v

vrsto, med tiste, ki so organizirali akcijo, da prideš do nje. Na terenu in doma pregleduje krvodajalce in se z vsakim, ki ga odkloni, še posebej pogovori, če je potrebno, tudi z njegovim zdravnikom.

Na terenu je prebila dneve in dneve, bila vodja terenske ekipe, k njej pa so se zatekale tudi medicinske sestre in laboranti,

ki so v njej našli prijatelja, ki je prisluhnil tudi njihovim različnim težavam. V knjigi, ki je izšla ob 50-letnici transfuzijske službe Slovenije, je omenjena v popisu oseb, ki so bile na Zavodu zaposlene. Vendar ne sodi samo v popis, saj je dala pečat nekemu polpreteklemu obdobju našega časa in naše generacije ter velik prispevek k razvoju transfuzijske in krvodajalske dejavnosti.

Na Zavodu za transfuzijo krvi je vodila krvodajalsko dejavnost, bila je vodja Odseka za predelavo krvi. Pod njenim vodstvom in z njenim organiziranjem je stekla liofilizacija – sušenje plazme (tudi antihemofilne), kar je bilo za tisto dobo velikega pomena.

To je bila dr. Zlata Vašte-Visenjak, rojena v Trstu 16. 12. 1916 in umrla 27. 11. 2000 v Ljubljani. Medicinsko fakulteto je končala leta 1951 v Ljubljani.

Med drugo svetovno vojno je bila zaradi svojega aktivizma v zaporu, koncentracijskem taborišču in v partizanih. Bila je nosilec partizanske spomenice, prejela pa je tudi več odličij. Z zdravniškim poklicem je začela v Vojni bolnici, vendar je že takrat prihajala na Zavod za transfuzijo. Po demobilizaciji leta 1955 pa se je redno zaposlila na Zavodu. Vrsto let je bila tudi stalni član Republiške komisije za krvodajalstvo pri Glavnem odboru Rdečega križa Slovenije. Svoje bogato znanje je mlajšim predajala na transfuzijskih tečajih.

Bila je moja dobra prijateljica in vsem nam priljubljena kolegica. Spoštovali smo jo kot zanesljivo sodelavko in velikega Človeka.

Ostala bo v najlepšem spominu vseh, ki smo jo poznali.

Aktualni pogovori

POGOVOR Z VINKOM OŠLAKOM

Vinko Ošlak, korektor, lektor, prevajalec in urednik pri Mohorjevi družbi v Celovcu, se je rodil leta 1947 v Slovenj Gradcu. Odraščal je v polkmečki družini na Prevaljah, tam obiskoval osnovno šolo, nižje razrede klasične gimnazije pa na Ravnah. Maturiral je na Ekonomski srednji šoli v Slovenj Gradcu leta 1967. Študij političnih ved je pričel na FSNP v Ljubljani in ga po daljši prekinitvi nadaljeval na Akademio Internacia de la Sciencoj v San Marinu, kjer je leta 1991 diplomiral s stopnjo bakalavreata na temo »Državna filozofija pri Novalisu«. V letu 1993 je na isti akademiji ubranil magistrsko nalogo z naslovom »Identiteta in komunikacija – na primeru manjšinskega problema na Koroškem«.